



ΔΙΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΝΕΩΝ

**ΠΛΑΙΣΙΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ:
ΠΩΣ ΘΑ ΠΑΡΑΧΘΕΙ ΕΝΑΣ ΓΟΝΙΜΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ;**

*“ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΡΙΟ, ΛΟΓΟΣ
ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΜΕΛΛΟΝ”*

Επιμέλεια κειμένου: Σπύρος Κατσικαρώνης
Γραφιστική επιμέλεια: Δώρα Βασιλοπούλου

Καβαλα 2019



ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Το βήμα στους νέους	3
2. Τι είναι ο Διάλογος	4
3. Σκοποί του Διαλόγου μαθητών	5
4. Οι συντονιστές	5
5. Οι συμμετέχοντες	6
6. Πλαίσιο συζήτησης	7
7. Αναλυτικότερα επί της διαδικασίας	7
i. Κεντρικό θέμα	
ii. Συζήτηση για Παρουσίαση Απόψεων και Προτάσεων (Διάλογος)	
iii. Ελεύθερη Συζήτηση για Εύρεση, Συγγραφή και Κατάθεση Προτάσεων	
iv. Ψήφιση των Γενικών Προτάσεων των επιμέρους Θεματικών	
v. Ψήφιση της Γενικής Απόφασης και Ολοκλήρωση του Κεντρικού Θέματος	
vi. Τροποποίηση της Γενικής Απόφασης	
8. Σημαντικές Λεπτομέρειες	8
i. Λήψη Παρουσιών με Ονομαστικό Κατάλογο	
ii. Αναγνώριση	
iii. Διακοπή	
iv. Υπέρβαση Χρονικού Ορίου της Τοποθέτησης	
v. Διακοπή της Συνεδρίασης	
9. Τρόπος Λήψης Αποφάσεων	9
i. Διεξαγωγή της Ψηφοφορίας	
ii. Απλή Πλειοψηφία	
iii. Ενισχυμένη Πλειοψηφία	
iv. Συναίνεση/Ομοφωνία	

Απαγορεύεται, χωρίς την άδεια του δικαιούχου, η κατασκευή, η εισαγωγή, η διανομή, η πώληση, η εκμίσθωση, η διαφήμιση για πώληση ή εκμίσθωση ή η κατοχή για εμπορικούς σκοπούς, συσκευών, προϊόντων, συστατικών στοιχείων ή η παροχή υπηρεσιών.

Νόμος 2121/1993 και(άρθρο 6 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29).



1. Το βήμα στους νέους

Ο Διάλογος Καβάλας σας καλωσορίζει στο “Διάλογο Μαθητών”!

Στη σύγχρονη πραγματικότητα οι απόψεις των νέων και κυρίως των μαθητών, ίσως της πιο δυναμικής ομάδας σε μία κοινωνία, συχνά παραλείπονται και παραγκωνίζονται. Ο “Διάλογος των Νέων” εδώ και καιρό, αντιλήφθηκε τη στασιμότητα της πολιτικής πραγματικότητας στην Ελλάδα, τον ξύλινο λόγο που χρησιμοποιούσε και τον κίνδυνο να περάσει η πολιτική σε πλήρη απαξίωση από τους νέους, έκανε ένα μεγάλο βήμα και επέλεξε την αλλαγή. Το βήμα αυτό επιτεύχθηκε με ένα δυναμικό μοντέλο εξοικείωσης και ανάπτυξης της πολιτικής: την πρώτη Προσομοίωση Δημοτικού Συμβουλίου Καβάλας.

Αν πολλοί συμπεραίνουν ότι το πρώτο εγχείρημα πέτυχε, τότε θα πρέπει να επαναληφθεί. Αυτή τη φορά όμως με μία μικρή διόρθωση σε μία κοινωνική αδικία. Οι μαθητές συχνά παραμερίζονται από την πολιτική και η κοινωνία τους αφήνει εσώκλειστους στους πέτρινους τοίχους των σχολείων και των βιβλίων. Οι μαθητές καλούνται να πάρουν θέση σε συγκεκριμένα θέματα, στα πλαίσια σχολικών μαθημάτων, συχνά γραπτώς μέσω της έκφρασης έκθεσης. Μία διαδικασία στεγνή και στείρα, αφού πολλές φορές η δημιουργικότητα και η καινοτομία πρέπει να τιθασευτούν, ενώ ο λόγος πρέπει να είναι αρκετά προσεκτικός ώστε οι μαθητές να πάρουν τον ιδανικό βαθμό. Με ποιο τίμημα όμως; Μήπως θυσιάζουμε την ελευθερία των μαθητών για το κυνήγι των βαθμών; Μήπως στερούμε την παραγωγικότητα σε μονολόγους; Μήπως τελικά δεν νοιαζόμαστε για τους μαθητές;

Ίσως όλα αυτά ή κάποια από αυτά να συμβαίνουν λίγο πολύ στην σχολική πραγματικότητα. Μπορεί πάλι και όχι! Ωστόσο ποτέ δεν θα μάθουμε εάν αφήσουμε τους μαθητές να φτιάχνουν δοκιμιακούς μονολόγους. Ίσως ήρθε η ώρα να παραχθεί ένα διάλογος ανθρώπων με όρεξη για δημιουργία, με πάθος για ένα καλύτερο αύριο, με σεβασμό στον συνδιαλεγόμενο και με όραμα που θα ξεπερνάει αυτό που θεωρείται μέχρι τώρα τετριμμένο. Ίσως ένας “Διάλογος Μαθητών” θα ήταν πλέον η καλύτερη ώρα για αποδείξεις.



2. Τι είναι ο Διάλογος;

Ο “Διάλογος” αποτελεί μία μη ετεροκαθοριζόμενη από χρώματα, προσπάθεια μιας παρέας νέων ανθρώπων γεμάτων ανησυχία, με στόχο να υπερβούν τις σημερινές διχοτομήσεις στην σημερινή πολιτική πραγματικότητα, οικοδομώντας ιδέες, διεκδικώντας την υιοθέτηση τους και καταλήγοντας σε μια κοινή συνισταμένη με γνώμονα την βελτίωση της ποιότητας ζωής της πόλης τους. Ταυτόχρονα αποτελεί τη κραυγή αγωνίας της νέας γενιάς να εκφραστεί με έναν δημιουργικό τρόπο.

Η προηγούμενη παράγραφος εξηγεί συνοπτικά μια εικόνα από το έξω προς το μέσα, όμως η έννοια του Διαλόγου προέρχεται κυρίως από το μέσα προς το έξω, από το συναίσθημα, την επιθυμία, την ανυπομονησία των νέων ανθρώπων να συμβάλλουν στην διαμόρφωση ενός καλύτερου αύριο. Όπως αναφέρθηκε ο Διάλογος δεν καθορίζεται, καθώς ενυπάρχει στον εσωτερικό κόσμο του κάθε δημότη, με διαφορετικά στοιχεία. Δίνει λοιπόν, την δυνατότητα στον κάθε άνθρωπο, να ερευνήσει, να αναστοχαστεί και να αναρωτηθεί ποιες είναι οι σημερινές ελλείψεις στο Ελληνικό αφήγημα. Όταν καταφέρει να τις βρει τότε να ξεκινήσει μία καινούργια διαδικασία εύρεσης εκείνων των λύσεων που θα βγάλουν τη πολιτική ζωή από τέλμα της βραδυκαρδίας και θα της δώσουν μία νέα, πιο ζωντανή οπτική.

Ο Διάλογος λοιπόν δεν θα μπορούσε να είναι απλά μία προσομοίωση Δημοτικού Συμβουλίου για φοιτητές. Ο Διάλογος χρειάζεται να γίνει εκείνος ο διάλογος που θα εντάξει στη συζήτηση και τους μαθητές. Οι μαθητές είναι επίσης νέοι με την ίδια όρεξη και ίσως μεγαλύτερο πάθος για δημιουργία. Ταυτόχρονα είναι άνθρωποι με ώριμη σκέψη που αποτελούν ενεργά μέλη της κοινωνίας.



3. Σκοποί του Διαλόγου Μαθητών

1. Οι μαθητές να εξοικειωθούν μέσω μίας δημοκρατικής διαδικασίας στη παραγωγή Διαλόγου
2. Οι μαθητές μέσα σε αυτό το δυναμικό μοντέλο δημοκρατικής συμμετοχής θα εκφράσουν προσωπικές απόψεις και πεποιθήσεις
3. Οι μαθητές καλούνται αφού εμπλακούν μέσα σε ένα γόνιμο και εποικοδομητικό διάλογο να βρουν τα κοινά πεδία αναφοράς
4. Οι μαθητές ταυτόχρονα θα βρουν και τις διαφορετικές απόψεις
5. Οι μαθητές να μπορέσουν να βρουν το τρόπο ώστε να επέλθει ο συγκερασμός ιδεών
6. Οι μαθητές χρειάζεται να συζητήσουν έξω από το παραδοσιακό πλαίσιο της πολιτικής
7. Οι μαθητές καλούνται να παράξουν καινοτόμες ιδέες
8. Οι ιδέες, οι προτάσεις και οι αποφάσεις των παιδιών θα αποτελέσουν μία χρήσιμη Δεξαμενή σκέψης ιδεών
9. Οι μαθητές θα μάθουν να υπερασπίζονται τις απόψεις τους

4. Οι Συντονιστές

Οι συντονιστές του Διαλόγου των Μαθητών θα αποτελούν τους ανθρώπους που θα επιβλέπουν το πλαίσιο συζήτησης και φυσικά θα μπορούν να παρεμβαίνουν ώστε να καταθέσουν και αυτοί τις δικές τους γνώμες, όχι μόνο σχετικά με το πως κινείται η συζήτηση, αλλά και για τα θέματα που τίθενται.

Οι συντονιστές που θα εξασφαλίσουν έναν παραγωγικό διάλογο, θα αποτελέσουν τους θεματοφύλακες του σεβασμού και των διαφορετικών απόψεων, ενώ ταυτόχρονα θα καταθέτουν και τη δικιά τους προσωπική άποψη για τα θέματα.

Ένας από τους δύο συντονιστές κηρύσσει την έναρξη και τη λήξη κάθε συνεδρίασης του πλαισίου συζήτησης και είναι υπεύθυνος για όλα τα διαδικαστικά θέματα που αφορούν τον Διάλογο των Μαθητών, συντονίζοντας τη συζήτηση με έναν δίκαιο και αντικειμενικό τρόπο. Ο συντονιστής διανέμει σε όλους τους ενδιαφερόμενους ομιλητές το χρόνο ομιλίας όπως αυτός/ αυτή θεωρεί ορθό και πάντα έχοντας υπ'όψιν την δίκαιη κατανομή του. Επίσης υποβάλλει



ερωτήσεις σε ψηφοφορία και ανακοινώνει στη συνέχεια τις αποφάσεις

Ο συντονιστής μπορεί κατά τη συζήτηση του θέματος, να προβεί σε όλες τις αναγκαίες προσαρμογές και προτάσεις, προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία του πλαισίου. Αν κάτι τέτοιο συμβεί πρέπει να γίνει με την έγκριση των συμμετεχόντων. Ο συντονιστής επιβλέπει τη διαδικασία ώστε να τηρηθεί ο σεβασμός στο πρόσωπο των συνομιλητών, στο διάλογο και στη δημοκρατία εν γένει.

Οι συζητήσεις, στις οποίες τα θέματα μπορούν να συνδέονται διαθεματικά, κινούνται γύρω από μία συγκεκριμένη θεματική ενότητα που τέθηκε από τους συμμετέχοντες, ως το κεντρικό πρόβλημα υπό ανάλυση. Ο συντονιστής διατηρεί επίσης το δικαίωμα να κάνει προτάσεις οποιαδήποτε στιγμή, οι οποίες θα βοηθήσουν να προχωρήσει το έργο του πλαισίου συζήτησης.

Κατά την διάρκεια που ο ένας από τους δύο συντονιστές επιβλέπει τη διαδικασία, ο άλλος είναι απαραίτητο να φροντίσει έτσι ώστε να καταγραφούν οι κεντρικές απόψεις που έχουν διατυπωθεί από τους μαθητές μέχρι εκείνη τη δεδομένη χρονική στιγμή. Οι συντονιστές όπως ήδη υπογραμμίστηκε διατηρούν το δικαίωμα να θέσουν προσωπικές απόψεις για τη θεματική ενότητα που συζητιέται ή να επεξηγήσουν τυχόν προβληματισμούς. Παράλληλα διαθέτουν το δικαίωμα να τροποποιήσουν τους υπάρχοντες κανόνες για την ομαλή διεξαγωγή της διαδικασίας.

5. Οι Συμμετέχοντες

Συμμετέχοντες του Διαλόγου των Νέων μπορούν να είναι νέοι (έως 18 χρονών), όπου ο καθένας εκπροσωπεί τον εαυτό του και τις ιδέες του, κατά κύριο λόγο, έχοντας πάντα τις αρχές τις ευπρέπειας κατά νου. Η ανεξαρτησία αυτή των συμμετεχόντων είναι απαραίτητη για τη συζήτηση. Ο κάθε μαθητής ενεργεί κάτω από τη δικιά του προσωπικότητα, τη δικιά του κοσμοθεωρία και τις δικιές τους απόψεις. Κάθε συμμετέχοντας έχει δικαίωμα ομιλίας και ψήφου σε όλα τα ανακύπτοντα ζητήματα. Κάθε συμμετέχοντας διαθέτει μόνο μία ψήφο.

Κάθε συμμετέχοντας πρόκειται να λάβει το λόγο σε κάθε θεματική ενότητα, η οποία κρίνεται ότι πρέπει να συζητηθεί. Η σειρά με την οποία θα λαμβάνει κάποιος το λόγο θα επιλέγεται κάθε φορά από το συντονιστή. Θα υπάρχουν αρκετές ευκαιρίες για ερωτήσεις και διάλογο. Οι συμμετέχοντες μπορούν να κάνουν προτάσεις προς τους συντονιστές για τη καλύτερη λειτουργία του πλαισίου συζήτησης ή να εκφράσουν προσωπικές απορίες ανά πάσα στιγμή με την ανάταση του χειρός.

Οι συμμετέχοντες:

1. Εκπροσωπούν αποκλειστικά τον εαυτό τους.
2. Διατυπώνουν τη γνώμη τους πάνω στα θέματα συζήτησης.
3. Συνδιαλέγονται.



4. Θα υιοθετήσουν τη Γενική Απόφαση με την οποία θα διατυπώνουν κοινές απόψεις και προτάσεις για ζητήματα γενικού ενδιαφέροντος και προβληματισμού. Οι προτάσεις που δεν θα γίνουν αποδεκτές από τη μαθητική επιτροπή του Διαλόγου, θα ενταχθούν σε ένα νέο κείμενο, συμπληρωματικό της Γενικής Απόφασης. Στο συμπληρωματικό αυτό κείμενο θα φαίνονται οι ατομικές προτάσεις που απορρίφθηκαν.

6. Πλαίσιο Συζήτησης

Ο Διάλογος των μαθητών διεξάγει συνεδριάσεις προκειμένου οι μαθητές να συζητήσουν για επίκαιρα θέματα. Για την ακρίβεια ο τίτλος “Πλαίσιο Συζήτησης” αποτελεί μία νέα πρόταση για το ιδεατό πλαίσιο, που θα πρέπει να διεξάγεται η πολιτική. Δεν πρόκειται ακριβώς για διαδικασία, γιατί αποτελεί κάτι ανώτερο από την τυποποιημένη εφαρμογή πρακτικών. Αποτελεί εκείνο το ζωντανό πλαίσιο συζήτησης όπου ο πραγματικός διάλογος πραγματοποιείται μέσα σε ορθά πλαίσια πλουραλισμού, σεβασμού απόψεων, ύπαρξης ουσιαστικών διαφορών αλλά προπάντων παραγωγής καινοτόμων ιδεών. Κάθε πρόταση των μαθητών είναι ιδιαίτερα σημαντική καθώς είτε θα γίνουν αναπόσπαστο τμήμα της Γενικής Απόφασης είτε του συμπληρωματικού κειμένου που θα ακολουθεί τη Γενική Απόφαση.

7. Αναλυτικότερα επί της διαδικασίας

i. Κεντρικό Θέμα

Ο Διάλογος των Μαθητών μπορεί να συζητήσει αποκλειστικά το κεντρικό θέμα που έχει επιλεγεί από την Οργανωτική Επιτροπή, πριν την έναρξη του.

ii. Συζήτηση για Παρουσίαση Απόψεων και Προτάσεων (Διάλογος)

Οι συμμετέχοντες ψηφίζουν με ποια θεματική ενότητα του κεντρικού θέματος θέλουν να αρχίσουν, έτσι ώστε από το σημείο αυτό να ξεκινήσει ο διάλογος. Η πρόταση απαιτεί απλή πλειοψηφία για να γίνει δεκτή. Στη φάση αυτή ο κάθε συμμετέχοντας πρόκειται να μιλήσει και να θέσει τους προβληματισμούς και τις προτάσεις του σχετικά με τη θεματική ενότητα. Όταν ολοκληρώνει ένας ομιλητής την εισήγησή του διάρκειας τριών λεπτών (3), όποιος συνδιαλεγόμενος το επιθυμεί, θα έχει την ευκαιρία να θέσει ερωτήσεις επί του περιεχομένου. Οι ερωτήσεις δεν μπορούν να υπερβούν τις δύο (2) ανά ομιλητή και ο συνολικός χρόνος απάντησης αντίστοιχα τα δύο λεπτά (2). Μόλις ολοκληρωθεί ο κύκλος αυτός το πλαίσιο συζήτησης συνεχίζεται με την αναγνώριση του δεύτερου ομιλητή και η διαδικασία ακολουθεί τα πρότυπα που αναλύθηκαν προηγουμένως. Εφόσον τελειώσει ο πρώτος γύρος δηλώσεων, τότε μπορεί να υπάρξει ένας νέος γύρος αν και εφόσον κάποιος το επιθυμεί. Αυτή τη φορά ο χρόνος στη δευτερολογία είναι δύο λεπτά (2). Στις δευτερολογίες μπορεί να υπάρξει αποκλειστικά μια ερώτηση (1) επί του περιεχομένου μίας ομιλίας, ανά συνδιαλεγόμενο.



iii. Ελεύθερη Συζήτηση για Εύρεση, Συγγραφή και Κατάθεση Προτάσεων

Όταν ολοκληρωθεί ο Διάλογος για μία θεματική, τότε ξεκινά αυτόματα μία πιο άτυπη συζήτηση. Οι συμμετέχοντες μπορούν να σηκωθούν από τις θέσεις τους και να δουλέψουν όλοι μαζί ώστε να ανταλλάξουν προτάσεις και ιδέες επί των διαφόρων θεμάτων. Όλες αυτές οφείλουν να καταγραφούν από τους συμμετέχοντες και να κατατεθούν στους συντονιστές. Προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα να κατατεθούν οι προτάσεις από ένα συμμετέχοντα, αυτές οφείλουν να έχουν την έγκριση άλλων τριών (3) συμμετεχόντων. Αυτή η ρήτρα καταδεικνύει την ανάγκη εύρεσης συνεργασιών και συμφωνιών στα πλαίσια του Διαλόγου των Νέων. Η διαδικασία της Ελεύθερης Συζήτησης ολοκληρώνεται μόνο όταν συμφωνήσουν οι συμμετέχοντες με τους συντονιστές. Ωστόσο δεν θα πρέπει να υπερβεί σε διάρκεια τη μία ώρα.

iv. Ψήφιση των Γενικών Προτάσεων των επιμέρους Θεματικών

Με την ολοκλήρωση κάθε θεματικής και την κατάθεση των προτάσεων στους συντονιστές, το σώμα θα κληθεί να υιοθετήσει σε μια πρώτη φάση τις προτάσεις που κατέθεσε. Ο συντονιστής θα προχωρήσει στην ανάγνωση των προτάσεων και θα καλέσει το σώμα να αποφανθεί για κάθε μια από αυτές ξεχωριστά. Η υιοθέτηση κάθε πρότασης απαιτεί απλή πλειοψηφία. Δεν επιτρέπεται η οξοποίηση των Γενικών Προτάσεων σε αυτή τη φάση.

v. Ψήφιση της Γενικής Απόφασης και Ολοκλήρωση του Κεντρικού Θέματος

Όταν κάθε θεματική έχει συζητηθεί και οι συμμετέχοντες έχουν καταθέσει στους συντονιστές τις κοινές τους προτάσεις, τότε ο συντονιστής καλεί τους συμμετέχοντες να αποφανθούν επί του σύνολο των προτάσεων για κάθε θεματική (Γενική Απόφαση). Οι συμμετέχοντες θα προσπαθήσουν να επιτύχουν την υιοθέτηση της Γενικής Απόφασης με συναίνεση ειδάλλως η υιοθέτηση της γίνεται με ενισχυμένη πλειοψηφία.

vi. Τροποποίηση της Γενικής Απόφασης

Η Τροποποίηση της Γενικής Απόφασης μπορεί να συμβεί πριν τη ψήφιση της. Πριν τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας, οι συντονιστές θα ρωτήσουν τους συμμετέχοντες αν υπάρχουν τροποποιήσεις. Ο συμμετέχοντας, αφού αναγνωριστεί, μπορεί να προτείνει τη τροποποίηση που επιθυμεί ενώ διαθέτει δυο λεπτά (2) για να υπερασπιστεί την πρότασή του. Με την ολοκλήρωση της τοποθέτησής του, το σώμα καλείται να υιοθετήσει ή να απορρίψει την τροποποίηση. Η υιοθέτηση αυτής γίνεται με απλή πλειοψηφία. Σε περίπτωση απόρριψης της τροποποίησης, τότε αυτή κατατίθεται στις Συμπληρωματικές Προτάσεις. Με αυτό τον τρόπο θα δοθεί η δυνατότητα διατύπωσης προτάσεων σε όλους. Συμπληρωματικά αναφέρεται ότι μια τροποποίηση μπορεί να προσθέτει ή να αφαιρεί/τροποποιεί μια υπάρχουσα πρόταση του κειμένου.

8. Σημαντικές Λεπτομέρειες

i. Λήψη Παρουσιών με Ονομαστικό Κατάλογο

Η παρουσία πρέπει να τηρείται από το Προεδρείο με πρόσκληση σε ονομαστική αναφορά στην αρχή κάθε συνεδρίασης της Επιτροπής καθώς και κάθε φορά μετά την επιστροφή από διάλειμμα. Κατά την ονομαστική αναφορά, οι συμμετέχοντες θα πρέπει να βεβαιώνουν την παρουσία τους, επιδεικνύοντας την ετικέτα με το όνομα τους και δηλώνοντας «παρών/παρούσα».

**ii. Αναγνώριση**

Ένας συμμετέχοντας μπορεί να τοποθετηθεί μόνο όταν αναγνωρισθεί από τους συντονιστές. Για την επιτυχή αναγνώριση του, ο εν δυνάμει ομιλητής οφείλει να επιδείξει την ετικέτα με το όνομα του.

iii. Διακοπή

Ένας ομιλητής καλό θα ήταν να μη διακόπτει τον συνδιαλεγόμενο του ή την ίδια την διαδικασία χωρίς λόγο, διότι κάτι τέτοιο δεν φανερώνει κανένα σεβασμό προς τον ομιλητή.

vi. Υπέρβαση Χρονικού Ορίου της Τοποθέτησης

Όταν ένας συμμετέχοντας υπερβεί τον προβλεπόμενο χρόνο για την ομιλία του, ο συντονιστής έχει τη δυνατότητα να ζητήσει από τον ομιλητή να ολοκληρώσει τη σκέψη του. Ωστόσο, είναι στη διακριτική ευχέρεια του συντονιστή να είναι ελαστικός όσον αφορά τα χρονικά όρια και να επιτρέψει στο μέλος της επιτροπής να ολοκληρώσει τον λόγο του.

v. Διακοπή της Συνεδρίασης

Ο συντονιστής ενημερώνει τους συμμετέχοντες σχετικά με τη διακοπή της συνεδρίασης σύμφωνα με τα προγραμματισμένα διαλείμματα.

9. Τρόπος Λήψης Αποφάσεων

i. Διεξαγωγή της Ψηφοφορίας

Κάθε συμμετέχοντας διαθέτει μία ψήφο και ψηφίζει επιδεικνύοντας την ετικέτα με το όνομα του. Οι συμμετέχοντες μπορούν να ψηφίσουν «υπέρ», «κατά» ή να απέχουν στα ζητήματα. Κανένα μέλος δεν μπορεί να ψηφίζει εκ μέρους άλλου μέλους της Επιτροπής. Οι «αποχές» δεν συνυπολογίζονται ως αρνητικές ψήφοι. Για την επιτυχή ψήφιση οποιασδήποτε πρότασης, ο κάθε συμμετέχων, μετά την ανάγνωση του ονόματός του, οφείλει να σηκώσει την ετικέτα του και να δηλώσει τη ψήφο του.

ii. Απλή Πλειοψηφία

Κάθε ζήτημα απαιτεί απλή πλειοψηφία για να γίνει δεκτό (με εξαίρεση την έγκριση του γενικού σχολιασμού των συμμετεχόντων, για το οποίο απαιτείται ομοφωνία). Αυτό συνεπάγεται ότι το πενήντα τοις εκατό συν μία ψήφος (50% +1) των συμμετεχόντων πρέπει να ψηφίσει υπέρ, ώστε το ζήτημα να γίνει δεκτό. Σε περίπτωση ισοψηφίας, το ζήτημα δεν γίνεται δεκτό.

iii. Ενισχυμένη Πλειοψηφία

Η υιοθέτηση προτάσεων με ενισχυμένη πλειοψηφία απαιτεί την θετική ψήφο των 2/3 των μελών του σώματος.

vi. Συναίνεση/Ομοφωνία

Οι συμμετέχοντες θα προσπαθήσουν να επιτύχουν την υιοθέτηση της Γενικής Απόφασης με συναίνεση.